

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Feder

Za oskarżyciela Urząd Skarbowy w C. stawiała się J. G.

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 15 czerwca 2016 roku, 28 lipca 2016 roku, 28 września 2016 roku, 9 listopada 2017 roku, 30 listopada 2016 roku, 6 grudnia 2017 roku, 15 lutego 2017 roku, 22 lutego 2017 roku i 24 maja 2017 roku sprawy

S. B. (1) (B.)

syna E. i J. z domu P., urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi syna D. B. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) D. B. (1) (...) (...) C., ul. (...) NIP (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru podał nieprawdę w złożonych w dniach 25.06.2013r. i 24.07.2013r. do Urzędu Skarbowego w C. na imię i nazwisko D. B. (1) deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) - 7 za miesiące maj i czerwiec 2013 roku poprzez zawyżenie podatku VAT naliczonego o łączną kwotę 14.356 zł w wyniku tego, że:

- działając jako Prezes Zarządu (...) Spółka z o.o. z/s Ł. (...) osobiście wystawił w imieniu tego podmiotu gospodarczego a następnie – przekazując do zaksięgowania w ewidencji zakupów dla celów podatku od towarów i usług firmy (...) – posłużył się nierzetelnymi fakturami VAT dokumentującymi czynności, które w rzeczywistości nie zostały dokonane pomiędzy wskazanymi w ich treści podmiotami – tj. fakturami:

1. Nr (...) z dnia 29.05.2013r. na wartość netto 14.630 zł podatek VAT 3.364,90 zł dot. remontu kapitalnego silnika I. (...)
2. Nr (...) z dnia 30.05.2013r. na wartość netto 9.920 zł podatek VAT 2.281,60 zł dot. remontu skrzyni biegów I.
3. Nr (...) z dnia 20.06.2013r. na wartość netto 12.300 zł podatek VAT 2.829,00 zł dot. naprawy układu napędowego (R. P.)
4. Nr (...) z dnia 27.06.2013r. na wartość netto 11.100 zł podatek VAT 2.553,00 zł dot. remontu kapitalnego silnika I. (...)

- przekazując do zaksięgowania w ewidencji zakupów dla celów podatku od towarów i usług firmy (...) posłużył się nierzetelną fakturą VAT dokumentującą czynności, które w rzeczywistości nie zostały dokonane pomiędzy wskazanymi w jej treści podmiotami – tj. fakturą Nr (...) z dnia 30.05.2013r. na wartość netto 14.470 zł podatek VAT 3.328,10 zł wystawioną przez (...) S. B. (2), (...) (...) C., ul. (...)

W wyniku czego spowodował uszczuplenie w podatku od towarów i usług w wysokości:

- za maj 2013 roku w kwocie 8.974 zł

- za czerwiec 2013r. w kwocie 4.932 zł

oraz bezpodstawny zwrot podatku od towarów i usług za czerwiec 2013r. w kwocie 450 zł

Razem uszczuplenie podatku – 14.356 zł

Powyższym naruszył art. 86 ust. 1 i 2 pkt 4 ustawy z dnia 11.03.2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 177, poz. 1054 z 2011r. z późn. zm.)

Tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 56 § 2 kks w zw. z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i art. 7 § 1 kks

ORZEKA

I. oskarżonego **S. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, z tym ustaleniem, że podając nieprawdę w opisanych w zarzucie deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) – 7 wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w C. narażając na nienależny zwrot podatku w opisanej wysokości tj. przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 56 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazuje go na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych,

II. nakłada odpowiedzialność posiłkową na spółkę (...) ul. (...) w C. tytułem grzywny zasądzonej wobec oskarżonego S. B. (1) w pkt. I niniejszego wyroku,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 420 (czterysta 00/100) złotych oraz obciąża go pozostałymi kosztami postępowania.

Sygn. akt II K 66/16

UZASADNIENIE

Oskarżony S. B. (1) jest ojcem D. B. (1), który w 2013 roku prowadził działalność gospodarczą pod nazwą B&B D. B. (1) (...)-(...) C., ul. (...) NIP (...). W ramach prowadzonej działalności, D. B. (1) świadczył usługi transportowe dla (...) Sp. z o.o z siedzibą w S.. Posiadał w tym celu pięć samochodów tj.: I. (...) o nr rej. (...), który stanowił własność D. B. (1) oraz dwa pojazdy leasingowane I. (...) o nr rej. (...) P. o nr rej. (...). Nadto dwa pojazdy tj. I. (...) o nr rej. (...), wynajmował od swojej matki S. B. (2) (odpis umowy najmu k.27, protokół kontroli k.13-23).

Oskarżony w tym samym czasie był Prezesem Zarządu (...) Spółka z o.o. z/s Ł. (...). Żona oskarżonego- S. B. (2) zaś prowadziła działalność gospodarczą o nazwie :: (...) S. B. (2), (...)-(...) C., ul. (...) (okoliczności bezsporne).

S. B. (1) wraz z żoną pomagał synowi w prowadzeniu zarejestrowanej na niego działalności. Oskarżony faktycznie zajmował się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi swojego syna (okoliczności bezsporne). Działając w tym zakresie, krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru podał nieprawdę w złożonych w dniach 25.06.2013r. i 24.07.2013r. do Urzędu Skarbowego w C. na imię i nazwisko D. B. (1) deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące maj i czerwiec 2013 roku. Podając nieprawdę w tych deklaracjach wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w C..

Podana nieprawda polegała na tym, że w złożonych deklaracjach zawyżył podatek VAT naliczony o łączną kwotę 14.356 zł. Dokonał tego w ten sposób, że jako Prezes Zarządu (...) Spółka z o.o. z/s Ł. (...) osobiście wystawił w imieniu tego podmiotu gospodarczego a następnie – przekazując do zaksięgowania w ewidencji zakupów dla celów podatku od towarów i usług firmy (...) – posłużył się nierzetelnymi fakturami VAT dokumentującymi czynności,

które w rzeczywistości nie zostały dokonane pomiędzy wskazanymi w ich treści podmiotami – tj. fakturami. Były to następujące faktury:

- Nr (...)z dnia 29.05.2013r. na wartość netto 14.630 zł podatek VAT 3.364,90 zł dot. remontu kapitalnego silnika I. (...),
- Nr (...) z dnia 30.05.2013r. na wartość netto 9.920 zł podatek VAT 2.281,60 zł dot. remontu skrzyni biegów I.,
- Nr (...) z dnia 20.06.2013r. na wartość netto 12.300 zł podatek VAT 2.829,00 zł dot. naprawy układu napędowego (R. (...)),
- Nr (...)z dnia 27.06.2013r. na wartość netto 11.100 zł podatek VAT 2.553,00 zł dot. remontu kapitalnego silnika I. (...) (odpisy faktur k.52-55).

Oskarżony tymczasem w rzeczywistości nie dokonywał naprawy wymienionych pojazdów, które służyły w firmie (...) do świadczenia usług. S. B. (1) nie posiadał ku temu żadnych warunków, ani możliwości. Remontami pojazdów użytkowymi przez kierowców, zatrudnionych w firmie (...), zajmował się R. P. (zeznania R. P. k.185v-186 oraz k.103-106 złącznika, zeznania S. C. (k.184v-185). W okresie wystawienia kwestionowanych faktur, pojazdy w firmie były użytkowane.

Pojazd o nazwie I. (...), nr rej. (...), wykonywał usługi, na rzecz (...) Sp. zo.o, w dniach 15,17,20,24 maja 2013 roku (informacja z (...) Sp. z o.o k.30-32). Wymieniony pojazd pokonywał również płatne odcinki drogi min. w dniach 6,7,8,9,10,11,13,14,15,16,17,18,20,21,22,24 maja 2013 roku (pismo (...) k.34-47).

Pojazd I., o nr rej. (...), został również zarejestrowany jako pokonujący płatne odcinki dróg w dniach 7,8,9,10,11,15,,16,17,19,20,21,22,23,24,27 maja 2014 roku. Kolejne dwa pojazdy, wykorzystywane w działalności gospodarczej D. B. (1), tj. I. (...) o nr rej. (...), także przejeżdżały przez drogi płatne w dniach 4,5,6,7,9,11,12,13 czerwca 2013 roku (informacja z (...) Sp. z o.o k.30-32). Pojazdy o wymienionych nr rejestracyjnych wykonywały również usługi transportowe, na rzecz (...) Sp. z o.o, w dniach 4,5,6,7,10,12,13 czerwca 2013 roku (informacja z (...) Sp. z o.o k.30-32).

Potwierdzeniem użytkowania pojazdów w transporcie są również zakupy paliwa, dla wszystkich pięciu pojazdów w tym okresie (odpisy faktur k.48-51).

Zajmując się sprawami gospodarczymi swojego syna tj. firmy (...), S. B. (1) przekazał również do zaksięgowania, w ewidencji zakupów dla celów podatku od towarów i usług, nierzetelną fakturę VAT Nr (...) z dnia 30.05.2013 roku na kwotę netto 14.470 zł (odpis faktury k.56). Faktura powyższa, wystawiona przez (...) S. B. (2), (...)-(...) C., ul. (...), była nierzetelna, ponieważ dokumentowała usługę, która w rzeczywistości nie została dokonana. Matka D. B. (1) posiadała jedynie dwa pojazdy tj. I. (...) o nr rej. (...). Te pojazdy wynajęła swojemu synowi w celu prowadzenia przez niego usług transportu. Zatem pojazdy te, będąc użytkowane, nie mogły zostać jednocześnie wykorzystane dla odholowania, czego miała dotyczyć wystawiona przez S. B. (2) faktura VAT nr (...) (odpis umowy najmu (k.27).

W wyniku tych czynności spowodował uszczuplenie w podatku od towarów i usług w wysokości:

- za maj 2013 roku w kwocie 8.974 zł
- za czerwiec 2013r. w kwocie 4.932 zł

oraz narażenie na bezpodstawny zwrot podatku od towarów i usług za czerwiec 2013r. w kwocie 450 zł. Łączne uszczuplenie podatku wyniosło 14.356 zł (protokół kontroli (k.13-23).

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o dowody wyżej wskazane oraz pozostałe dowody tj.: lista zaległości (k.6,71-72,105,277), karta kontowa (k.9-10,278-280), protokół kontroli (k.13-23), odpis umowy najmu (k.27), Informacja z (...) (k.30-32), informacja (...) (k.34-47), odpisy faktur (k.48-56,62-68), karta karna

(k.91-92,238-239), odpis umowy o pracę i świadectwa pracy (k.93-94), wydruk deklaracji (k.95-104), informacja o czynnościach majątkowych (k.108), kopia umowy o pracę i świadectwa pracy (k.190-191), dokumenty przesłane z US w C. dot. firmy (...) (k.199b), odpisy dokumentów z akt II K 946/13 (k.201-231), odpisy dowodów wpłat (k.275-276) oraz zeznania S. C. (k.184v-185), K. W. (k.168-168v), R. P. (k.185v-186 oraz k.103-106 złącznika), K. N. (1) (k.194-195 oraz k.118v załącznika), H. J. (k.232v-233), częściowo S. B. (2) (k.167-168,282-283).

Oskarżony S. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania (k.184).

Sąd Rejonowy nie dał wiary stanowisku oskarżonego. W ocenie Sądu, stanowi on jedynie przyjętą przez niego linię obrony, zmierzająca do uniknięcia odpowiedzialności.

Stanowisku oskarżonego przeczy materiał dowody zgromadzony w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy przesłuchał na rozprawie świadka S. C. (k.184v-185), który pracował jako kierowca w firmie (...). Z jego zeznań wynika jasno, że oskarżony był jego pracodawcą. Zeznał przy tym, że wszystkie dyspozycje wydawał mu S. B. (1). W ramach swoich obowiązków, musiał dojechać do S.. Obowiązki wykonywał pojazdem marki I., który był dość awaryjny. Podał też, że dwa razy zdarzyło się, że turbina pękła w tym pojeździe i wówczas naprawy dokonywał mechanik pan R..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, ponieważ są one jasne i logiczne. Nadto z przedłożonych przez świadka dokumentów wynika, że pracował u D. B. (1), jako kierowca, w okresie od 1 lutego 2013 roku do 8 marca 2014 roku i użytkował pojazd o nr rej. (...). Zatem okres pracy świadka mieścił się w okresie objętym aktem oskarżenia. W chwili obecnej świadek nie wykonuje pracy na rzecz oskarżonego i jego syna, nie ma wobec tego podstaw do zarzucania jego zeznaniom stroniczości.

Pracownikiem w firmie (...) był również K. W. (k.168-168v). Potwierdził on, że pracował w firmie (...) przez okres 3 miesięcy. W czasie tego zatrudnienia korzystał z pojazdu I. (...) o nr rej. (...). Wszystkie sprawy uzgadniał ze S. B. (3). Około 3 tygodni przed końcem jego zatrudnienia miała miejsce naprawa I. (...) i trwała 2 tygodnie. Zwolnił się z pracy z powodu zaległości w płaceniu wynagrodzenia oraz złego stanu technicznego pojazdów. Świadek zeznał, że otrzymywał zlecenia od firmy (...). Tydzień przed końcem pracy zepsuła się w jego pojeździe skrzynia biegów.

Sąd Rejonowy uznał, że zeznania świadka odpowiadają prawdzie. Wypowiedzi są jasne, spontanicznie i nie zawierają sprzeczności.

Podobnej treści zeznania złożył świadek R. P. (k.185v-186 oraz k.103-106 złącznika), który podejmował się prac remontowych pojazdów. Mechanik wskazał, że zajmował się naprawą samochodów ciężarowych. Wykonywał te usługi również na rzecz S. B. (1). Podał jednak, że naprawy te były drobne, sporadyczne. Zeznał też, że nigdy nie wykonywał na rzecz oskarżonego napraw w postaci wymiany silnika, czy skrzyni biegów. Stwierdził też, że S. B. (1) wspominał mu o takich naprawach w miejscowości S.. R. P. dokonał sprawdzenia tego zakładu i należy on do K. N. (2). Świadek stwierdził również, że jego zdaniem czynności polegające na zdemontowaniu głowicy, silnika, miski olejowej, zdemontowaniu tłoka komory silnikowej, wymiana pierścieni uszczelniających, to naprawy wykonywane przez fachowego mechanika. Jest to naprawa czasochłonna, trwająca co najmniej 2 dni. Koszt robocizny za taką naprawę mógłby wynosić około 2 tysięcy złotych.

Sąd Rejonowy uwzględnił zeznania świadka przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Wypowiedzi świadka są szczere i spontaniczne. Nadto świadek potwierdził również prawdziwość wystawionych faktur na rzecz firmy (...).

Zeznania kolejnego świadka K. N. (1) (k.194-195 oraz k.118v załącznika) stanowią dopełnienie poprzednich dowodów. Świadek ten wskazał, że współpracował z oskarżonym i świadczył na jego rzecz usługi. Wyjaśnił przy tym, że prowadzona przez niego firma zajmowała się naprawą silników osobowych i ciężarowych. W 2013 roku jego warsztat mieścił się w miejscowości S.. Zeznał też, że w 2013 roku nie wykonywał usług na rzecz S. B. (1). Zeznał przy tym, że

S. B. (1) również uczył się w zawodzie mechanika samochodowego. Przyznał, że usługi na oskarżonego wykonywał mechanik o imieniu R..

W ocenie Sądu Rejonowego, zeznania złożone przez świadka K. N. (2) zasługują na przymiot wiarygodności. Korelują one w swoje treści z zeznaniami pozostałych wyżej wymienionych świadków. Przy czym brak jest podstaw do stwierdzenia, że osoby te mogły uzgadniać między sobą treść wypowiadanych wypowiedzi.

W sprawie została również przesłuchana żona oskarżonego- S. B. (2) (k.167-168,282-283). Świadek zeznała, że w firmie syna zajmowała się kompletowaniem dokumentów i sprzedażą oraz dostarczaniem ich do biura rachunkowego. Przyznała, że wystawiona faktura dotyczy udostępnienia pojazdu już wcześniej wynajmowanego D. B. (2) do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług transportowych. Zdaniem świadka, zakwestionowane faktury odzwierciedlały rzeczywiste czynności. W pozostałym zakresie dotyczącym szczegółów faktur, świadek zasłaniała się niepamięcią.

Sąd Rejonowy z ostrożnością potraktował zeznania świadka. Pani J.- B. jest żoną oskarżonego i matką D. B. (1). Była ona zaangażowana w działalność swojego syna i ma uzasadnione powody, aby składać korzystne zeznania dla swojego męża i dziecka. Dlatego też wypowiedzi świadka, w części dotyczącej opinii, że wystawione faktury odzwierciedlają rzeczywiste czynności, nie zasługują na wiarę. Tym bardziej, że w tej części zeznania świadka pozostają w sprzeczności z zeznaniami pozostałych świadków.

Sąd Rejonowy przesłuchał również na rozprawie świadka H. J. (k.232v-233), która zajmowała się księgowością firmy (...). Zeznała ona, że prowadzeniem działalności zajmowała się S. B. (2) oraz oskarżony. Właśnie te osoby dostarczały jej dokumenty. W maju 2016 roku dowiedziała się, że należy zrobić korektę dotyczącą 2013 roku. Zeznała, że nie dokonała tego, ponieważ należałoby wówczas zwrócić podatek, czego nie chciała pani S..

W ocenie Sądu, wypowiedzi świadka są szczerze i jasne. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich zgodności z prawdą.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd Rejonowy uznał, za wiarygodne dowody w postaci dokumentów tj.: lista zaległości (k.6,71-72,105,277), karta kontowa (k.9-10,278-280), protokół kontroli (k.13-23), odpis umowy najmu (k.27), Informacja z (...) (k.30-32), informacja (...) (k.34-47), odpisy faktur (k.48-56,62-68), karta karna (k.91-92,238-239), odpis umowy o pracę i świadectwa pracy (k.93-94), wydruk deklaracji (k.95-104), informacja o czynnościach majątkowych (k.108), kopia umowy o pracę i świadectwa pracy (k.190-191), dokumenty przesłane z US w C. dot. firmy (...) (k.199b), odpisy dokumentów z akt II K 946/13 (k.201-231), odpisy dowodów wpłat (k.275-276).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego S. B. (1) nie budziła żadnych wątpliwości Sądu i polegała na tym, że jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi syna D. B. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) D. B. (1) (...)-(...) C., ul. (...) NIP (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru podał nieprawdę w złożonych w dniach 25.06.2013r. i 24.07.2013r. do Urzędu Skarbowego w C. na imię i nazwisko D. B. (1) deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące maj i czerwiec 2013 roku poprzez zawyżenie podatku VAT naliczonego o łączną kwotę 14.356 zł w wyniku tego, że:

- działając jako Prezes Zarządu (...) Spółka z o.o. z/s Ł. (...) osobiście wystawił w imieniu tego podmiotu gospodarczego a następnie – przekazując do zaksięgowania w ewidencji zakupów dla celów podatku od towarów i usług firmy (...) – posłużył się nierzetelnymi fakturami VAT dokumentującymi czynności, które w rzeczywistości nie zostały dokonane pomiędzy wskazanymi w ich treści podmiotami – tj. fakturami:

1. Nr (...) z dnia 29.05.2013r. na wartość netto 14.630 zł podatek VAT 3.364,90 zł dot. remontu kapitalnego silnika I. (...)
2. Nr (...) z dnia 30.05.2013r. na wartość netto 9.920 zł podatek VAT 2.281,60 zł dot. remontu skrzyni biegów I.

3. Nr (...)z dnia 20.06.2013r. na wartość netto 12.300 zł podatek VAT 2.829,00 zł dot. naprawy układu napędowego (R. P.)

4. Nr (...)z dnia 27.06.2013r. na wartość netto 11.100 zł podatek VAT 2.553,00 zł dot. remontu kapitalnego silnika I. (...)

- przekazując do zaksięgowania w ewidencji zakupów dla celów podatku od towarów i usług firmy (...) posłużył się nierzetelną fakturą VAT dokumentującą czynności, które w rzeczywistości nie zostały dokonane pomiędzy wskazanymi w jej treści podmiotami – tj. fakturą Nr (...) z dnia 30.05.2013r. na wartość netto 14.470 zł podatek VAT 3.328,10 zł wystawioną przez (...) S. B. (2), (...)-(...) C., ul. (...).

W wyniku czego spowodował uszczuplenie w podatku od towarów i usług w wysokości:

- za maj 2013 roku w kwocie 8.974 zł

- za czerwiec 2013r. w kwocie 4.932 zł

oraz naraził na bezpodstawny zwrot podatku od towarów i usług za czerwiec 2013r. w kwocie 450 zł. Razem uszczuplenie podatku – 14.356 zł. Powyższym naruszył art. 86 ust. 1 i 2 pkt 4 ustawy z dnia 11.03.2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 177, poz. 1054 z 2011r. z późn. zm.). Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 56 § 2 kks w zw. z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i art. 7 § 1 kks. Przy czym Sąd Rejonowy ustalił, że oskarżony podając nieprawdę w opisanych w zarzucie deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) – 7 wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w C. narażając na nienależny zwrot podatku w opisanej wysokości.

Przywołany przepis art.56§2 kks określa warunki odpowiedzialności za tzw. oszustwo podatkowe. Polega ono na podaniu nieprawdy, zatajeniu prawdy bądź niedopełnieniu obowiązku zawiadomienia o zmianie danych, jak również niezłożenie w terminie wskazanych dokumentów. Przedmiotem czynności wykonawczej deliktu skarbowego w formie przestępstwa, jak i wykroczenia będzie deklaracja, jak i oświadczenie przedkładane uprawnionemu organowi lub płatnikowi, ale tylko wówczas, gdy dokument taki zawiera informacje istotne dla powstania, obliczenia i wymiaru podatku. Należy w tym miejscu również wskazać, że możliwa jest kumulatywna kwalifikacja prawna z art.56 w zbiegu z art.76 kk. Ta sytuacja występuje, gdy deklaracja podatkowa złożona przez podatnika, uwzględniająca jako podatek naliczony podatek wynikający z faktury opisującej czynność, która nie miała miejsca, wykazywała nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do zwrotu, zaś rozliczenie podatkowe nieuwzględniające podatku naliczonego wynikającego z takiej faktury wskazuje na zobowiązanie podatkowe. Art.76 kks penalizuje bowiem zachowanie sprawcy polegające na wprowadzeniu właściwego organu w błąd, czyli wywołania zarówno poprzez działanie, jak i zaniechanie, stanu rozbieżności między danymi posiadanymi przez organ a obiektywną rzeczywistością (Andrzej Piaseczny, Komentarz do kks).

Przestępstwo skarbowe określone w art.62§2 kks polega zaś na wystawieniu w sposób nierzetelny faktury lub rachunku lub posługiwaniu się takim dokumentem. Zgromadzony w sprawie i omówiony powyżej materiał dowodowy nie pozostawił Sądowi Rejonowemu żadnych wątpliwości, co do winy oskarżonego i wypełnienia przez niego znamion przytoczonych wyżej przestępstw karnych skarbowych.

W swoich wyjaśnieniach oskarżony nie przyznał się do winy. Całokształt materiału dowodowego przeczy jednak temu stanowisku. Nie ulega żadnej wątpliwości, że S. B. (1) faktycznie zajmował się sprawami gospodarczymi w firmie (...). Jako Prezes spółki N. wystawił on cztery faktury, dotyczące rzekomych remontów pojazdów. Kwoty, na jakie opiewały te dokumenty wynosiły odpowiednio 14.630 zł, 9.920 zł, 12.300 zł, 11.100 zł. Przy czym oskarżony S. B. (1), pomimo przyuczenia do zawodu mechanika samochodowego, nie posiadał stosownego doświadczenia ani też zaplecza w celu wykonania tak szeroko zakrojonych napraw. Tym bardziej, że wszystkie remonty wykonywał dla niego, przesłuchany w sprawie mechanik R. P.. Nadto tego rodzaju czynności, jak wskazane w kwestionowanych fakturach, wymagały również użycia niezbędnych narzędzi oraz zainstalowania niezbędnych części. W toku kontroli przeprowadzonej w firmie (...) nie stwierdzono żadnych dokumentów świadczących o zakupie tego rodzaju części. Przy czym oczywistym

jest, że nawet w sytuacji zakupu części za pośrednictwem portali internetowych, tego rodzaju dokumenty można uzyskać. Dodatkowo Sąd Rejonowy ustalił, że w okresie prawdopodobnych remontów, pojazdy były użytkowane przez zatrudnionych kierowców, pokonywał płatne drogi, dokonywano również zakupu paliwa. Świadczą o tym nie tylko z informacji (...) oraz firmy (...), ale również zeznań świadków S. C. oraz K. W.. Wymienione osoby w swoich zeznaniach wskazały jasno, że okresie wystawiana faktury ani przed tym terminem, pojazdy przez nich użytkowane nie były remontowane w sposób wskazany w zakwestionowanych fakturach.

Z uwagi na wysokość zapłat za usługi sposób tych płatności byłby całkowicie sprzeczny z art.22 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej, która nakłada obowiązek dokonywania płatności za pośrednictwem rachunku bankowego przedsiębiorcy. Zatem zapłata zostałaby dokonana poza całkowitą kontrolą dokonywaną przez organy państwa, co spowodowało kolejne wątpliwości co do prawdomówności S. B. (1).

W zakresie faktury o Nr (...) z dnia 30.05.2013r. na wartość netto 14.470 zł, wystawionej przez (...) S. B. (2), Sąd Rejonowy uznał, że ona również jest nierzetelna. Faktura ta dotyczy tzw. usługi transportowej wykonanej przez pojazd, który w tym samym czasie był wynajmowany przez S. B. (2) jej synowi D. B. (2). Zatem skoro pojazdy były wynajęte, nie mogły jednocześnie świadczyć innych odrębnych usług na rzecz tego samego podmiotu. Powyższe okoliczności przyznała również w swoich zeznaniach S. B. (2).

Powyższe okoliczności wskazują jednoznacznie, że S. B. (1) działając jako Prezes Zarządu (...) Spółka z o.o. z/s Ł. (...) osobiście wystawił w imieniu tego podmiotu gospodarczego wymienione nierzetelne faktury, a następnie – przekazał do zaksięgowania w ewidencji zakupów dla celów podatku od towarów i usług firmy (...). S. B. (1) zajmował się sprawami finansowymi w firmie (...). Posłużył się on następnie wspomnianymi fakturami, podając nieprawdę w złożonych w dniach 25.06.2013r. i 24.07.2013r. do Urzędu Skarbowego w C. na imię i nazwisko D. B. (1) deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące maj i czerwiec 2013 roku poprzez zawyżenie podatku VAT naliczonego o łączną kwotę 14.356 zł. Również w ten sam sposób przekazał do zaksięgowania w ewidencji zakupów dla celów podatku od towarów i usług firmy (...) nierzetelną fakturę VAT Nr (...) z dnia 30.05.2013r. na wartość netto 14.470 zł podatek VAT 3.328,10 zł wystawioną przez (...) S. B. (2).

Sąd Rejonowy uznał oskarżonego S. B. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia przy czym dokonał ustalenia, że oskarżony podając nieprawdę w opisanych w zarzucie deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) – 7 wprowadził w błąd Urząd Skarbowy w C. narażając na nienależny zwrot podatku w opisanej wysokości. Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i art. 7 § 1 kks.

Za popełnienie tego przestępstwa skarbowego, Sąd Rejonowy, postawie art. 56 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazał S. B. (1) go na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sąd Rejonowy nałożył odpowiedzialność posiłkową na spółkę (...) ul. (...) w C., tytułem grzywny zasądzonej wobec oskarżonego S. B. (1).

W ocenie Sądu Rejonowego orzeczona kara wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zaspokoi również społeczne poczucie sprawiedliwości. S. B. (1) jest osobą w dojrzałym wieku, ma 47 lat. Posiada wykształcenie zawodowe. Obecnie nie prowadzi on działalności gospodarczej, podejmuje prace dorywcze za granicami kraju, które pozwalają na jego utrzymanie. Ma dorosłego syna, jest żonaty. W przeszłości był karany sędownie, co Sąd Rejonowy potraktował jako okoliczność obciążającą.

Powyższe okoliczności Sąd Rejonowy uwzględnił przy wymiarze kary. Sąd również uwzględnił fakt, że oskarżony oraz podmiot pociągnięty do odpowiedzialności posiłkowej w chwili obecnej dokonali już uregulowania podatku VAT za 2013 rok.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.627 kpk w zw. z art.113§1 kks i art.3 ust.1 art.21 pkt.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.).